

0

Caution Finbunt

Fest 25° X 14°:

20285. V. J. g.

Joannes

✓ Nepomuc de Buzel

procurator

anno 1469.

DUPLEX CULTUS
S. FRANCISCI
XAVERII

E SOCIETATE JESU
INDIARUM

APOSTOLI

SIVE

NOVEM ac DECEM FERIÆ

S. XAVERIO

DICATÆ:

IN GRATIAM

ACADEMICORUM

DE

VITÆ STATU ELIGENDO

DELIBERANTIUM.

LABACI,

TYPIS JOANNIS FRIDERICI EGER,

THE
STATE OF
NEW YORK
IN SENATE
JANUARY 18 1880
REPORT
OF THE
COMMISSIONERS OF THE
LAND OFFICE
IN RESPONSE TO A
RESOLUTION PASSED
BY THE SENATE
MAY 18 1879
ALBANY: PUBLISHED BY
J. B. LIPPINCOTT & CO.
1880

030035216

ACADMICE!

Uterque, qui hic tibi proponitur, cultus, seu in novem continuos dies, seu in decem ferias sextas, vel alias hebdomadae dies productus, magno Indorum Apostolo gratissimus est. Illum Sanctus ipse Venarabilem P. Marcellum Mastrillum docuit: Istum singularibus, quin & prodigiosis beneficiis frequentissime est remuneratus. Quacunque tu necessitate premaris, Academice! seu uberiores in literis ac pietate propressus facere: seu pravos vitii cujuscumque a te contractos habitus exuere: seu gravioris valetudinis, egestatis, stygiarum suggestionum, aut animi anxietatum molestia liberari: seu suscepti forte negotii exitum felicem impetrare a Sancto desideres, alter-

utro hoc cultu utere, & senties
 Xaverium tibi propitium. Nobis
 id hic precipue propositum, ut de-
 liberanti tibi de vitæ statu modum
 suggereremus, quo decemdiagram
 ad D. Xaverium devotionem,
 hunc in finem suscipi solitam, cum
 fructu pariter atque solatio per-
 agas. Boni consule, utere &
 vale!

M O D U S

NOVENNÆ vel DECENNÆ.

1. Prima & ultima die No-
 venne: singulis diebus Decen-
 næ magna pietate SS. Sacra-
 menta adi.

2. Solitis precibus Officium,
 Litanias, &c. de S. Xaverio,
 9. vel 10. Pater & Ave, cum to-
 tidem Gloria Patri adde.

3. Lege aliquid ex vita S. Xa-
 verii, vel alio libello pio: Passio-
 nis Christi mysteria meditare.

4. Singulari modestia ac compositione, domi, in schola & publico utere.

5. In labores scholasticos solito ferventius, purioreque cum intentione incumbe.

6. Post S. Communionem aliquam ex considerationibus annexis expende, & de vitæ statu tecum delibera.

7. Opera pro singulis hebdomadis præscribenda, uti & misericordie, tum spiritualis, tum corporalis exerce.

8. Mortificationes internas, & cum Confessarii venia etiam externas adhibe: reprime inordinatos animi motus: utere flagello, cilicio, &c.

9. In cibo, somno, colloquiis, conversatione, recreatione, moderatissimus esto.

10. Ad imitationem Sancti Xaverii peculiariter cole Christum crucifixum, & Virginem Immaculatam.

11. *Ipsum Sanctum devotius venerare: expone domi ejusdem iconem, orna floribus, in templo diutius, sine dispendio tamen ordinis scholastici ad aram illius adesto &c.*

12. *Singulis diebus alium ex Angelorum Choris invoca. 1.) Angelos. 2.) Archangelos. 3.) Principatus. 4.) Potestates. 5.) Virtutes. 6.) Dominationes. 7.) Thronos. 8.) Cherubinos. 9.) Seraphinos. 10.) Reginam Angelorum cum Genio tuo Tutelari.*

Conare denique toto hoc tempore pie religioseque vivere: a minimis naevi abstinere: exercitia spiritualia & scholastica accurate peragere: singularem in templo praeferre modestiam, maxime cum ad S. Communionem accedis, aut Minister ad aras assistis: Virtutes probo Academico dignas exercere ad imitationem & honorem S. Francisci Xaverii.

INTENTIO

Quovis Devotionis die renovanda.

OMnipotens, sempiternæ DEUS!
ad majorem tui nominis gloriam,
in memoriam & venerationem Christi
Crucifixi, Immaculatæ ejusdem Ma-
tris, SS. Angelorum & D. Francisci
Xaverii offero tibi hanc devotionem
meam.

In gratiarum actionem pro innume-
ris beneficiis per intercessionem magni
Indorum Apostoli in me & alios con-
gestis, præsertim N.N.

Ad impetrandam per merita hujus
Sancti gratiam (*hic adde, quam a San-
cto petis, v. g. proficiendi in literis, emen-
dandi hunc defectum, liberationis ab hoc
malo, agnoscendi vitæ statum, recupe-
randi valetudinem &c.*) præsertim au-
tem, **TE DEUM** summum bonum
amandi super omnia, declinandi a vi-
tiis, & tibi soli per accuratam man-
datorum observantiam ad finem usque
vitæ meæ quam ferventissime serviendi.

Respice, quæso, Domine! in sangui-
nem Filii tui, preces ac merita Virgi-
næ Matris, & D. Francisci Xaverii!
Annue clementer desideriis meis, si ea
cedant ad gloriam Tuam, & animæ
meæ salutem, Amen.

Q. R.

OFFICIUM

AD MATUTINUM.

ψ. Domine labia mea aperies, &c.

ψ. DEUS in adiutorium meum, &c.

H Y M N U S.

SAlve Domus Xaveriæ, augustior co-
rona

Francisce quem tot gloriæ, cœloque
tanta dona

Insigniunt, quem Trinitas, quem Ja-
pon, Indus orbis,

Quem Trina adornat Unitas, pulsus tot
orbe morbis.

Antiph. Ecce dedi te in lucem gen-
tium, ut sis salus mea usque ad extre-
mum terræ. *Isaia 40.*

ψ. Mihi autem nimis honorati sunt ami-
ci tui DEUS.

ψ. Nimis confortatus est principatus
eorum. *Psal. 138.*

O R E M U S.

DEUS, qui Indiarum gentes Beati
Francisci prædicatione, & mira-
culis Ecclesiæ tuæ aggregare voluisti;
concede propitius, ut cujus gloriosa me-
rita veneramur, virtutum quoque imi-
temur exempla. Per Dominum no-
strum, &c.

AD

AD PRIMAM.

ψ. DEUS in adiutorium, &c.

H Y M N U S.

Salve falus Travancoris, Doctorque
parvulorum!

Exorta lampas Brasilis, ductorque bar-
barorum!

Illis legebas Virgine de Matre lectio-
nes,

His de DEO in corpore cruento sectio-
nes.

Antiph. Si decem millia Prædagogo-
gorum habeatis, sed non multos Pa-
tres, quia per Evangelium ego vos ge-
nui. 1. ad Cor. 4.

ψ. Omnibus omnia factus sum.

℣. Ut omnes facerem salvos. 1. Cor. 9.

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

AD TERTIAM.

ψ. DEUS in adiutorium &c.

H Y M N U S.

Salve, cui nec barbarus, hostis fu-
perbus armis,

Nec ipse par est Tartarus, clarus tot
orbe parmis,

Te namque Bungus prædicat, Malaca
te parentem

Agnoscit, & deprædicat Xaverium potentem.

Antiph. Si contra DEUM fortis fuisti, quanto magis contra homines prævalebis? *Gen. 22.*

ψ. Cumque levaret Moyfes manus,
 ρ. Vincebat Israel, *Exod. 17.*

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

AD SEXTAM.

ψ. DEUS in adiutorium &c.

H Y M N U S.

SAlve, sacri Baptismatis, qui sic lavas ab undis

Mauros, ut atri stigmatis hos liberes ab umbris.

Decies centena millia, Francisce, te sequuntur,

Quæ, si putantur vilia: majora subsequuntur.

Antiph. Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. *Ezech. 36.*

ψ. Millia millium ministrabant ei.

ρ. Et decies centena millia assistebant ei. *Dan. 7.*

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

AD

AD NONAM.

ψ. DEUS in adjutorium, &c.

HYMNUS.

SAlve, cui mors horrida non ante
fata struxit,

Quam, quos in antra torrida abduxerat,
reduxit.

Vicena namque funera, & quinque fuscitasti,

Mortemque post tot vulnera in te incitasti.

Antiph. Joannes Baptista resurrexit a mortuis, & propterea virtutes operantur in illo. *Marc.* 6.

ψ. Dii facti similes hominibus descenderunt ad nos. *Actor.* 14.

ψ. Ex resurrectione mortuorum, lumen annunciantes populo, & gentibus. *Actor.* 26.

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

AD VESPERAS.

ψ. DEUS in adjutorium, &c.

HYMNUS.

FRancisce! magne Numinis, & proximorum amator,

Francisce! veri luminis in orbe seminator,

Salve, cui dum Patria angustiora ca-
stra

Describeret, tunc atria dat Numen
inter astra.

Antiph. Scimus, quoniam si terre-
stris domus nostra hujus habitatio-
nis dissolvatur, quod ædificationem ex
DEO habemus, domum non manu fa-
ctam. æternam in cœlis. 2. Cor. 5.

ψ. Pretiosa in conspectu Domini,

ϣ. Mors Sanctorum ejus.

Oremus,

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

AD COMPLETORIUM.

ψ. Convertite nos DEUS &c.

ψ. DEUS in adjutorium, &c.

H Y M N U S.

FRancisce! nec labecula putredinis
notate,

Post fata nec nubecula palloris inqui-
nate,

Salve, tuoque lumine sic indias fere-
na,

Europa vero Numine ut sit, DEOque
plena.

Antiph. Qui ad iustitiam erudiunt multos, fulgebunt quasi stellæ in perpetuas æternitates. *Dan.* 12.

ψ. Quoniam non derelinques animam meam in inferno.

ϣ. Nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. *Psal.* 15.

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes, &c.

COMMENDATIO.

HÆc Indiarum Apostolo, hæc vota
Thaumaturgo
Japoniorum Apostolo dicata amoris
ergo.

Ergo tuis compendiis, sic per via sa-
lebras,

Et sic tuis stipendiis, me duc per has
latebras,

Ut, ceu tuis ab ignibus, calente cor-
de, mundum

Contemno, sic insignibus vitem tuis
profundum;

Dicamque tecum: O amplius! Domine
amplius dolores!

Dicamque tecum crebrius: Satis est,
satis favores.

LITANIÆ

A D S A N C T U M

F R A N C I S C U M

X A V E R I U M.

K Yrie eleison. Christe eleison.**K** Yrie eleison.

Christe audi nos. Christe exaudi nos.

Pater de cœlis DEUS, Miserere nob.

Fili Redemptor mundi DEUS, Mife-

rere nobis.

Spiritus Sancte DEUS, Miserere nob.

Sancta Trinitas unus DEUS, Miserere

nobis.

Sancta MARIA, Ora pro nobis.

Sancta DEI Genitrix, Ora pro nobis.

Sancta Virgo, Virginum,

Sancte Pater Ignati,

Sancte Francisce Xaveri, dignissi-

me, & dilectissime Fili S. P. Ignatii,

S. Francisce Xaveri, Indiarum

Apostole,

S. Francisce Xaveri, evangelizans

pacem,

S. Francisce Xaveri, evangelizans

bona,

Vas electionis, portans Nomen JE-

SU coram Gentibus.

Vas redundans divinæ Charitatis,

} Ora pro nobis.

Firmamentum Orientis Ecclesiæ, Ora
pro nobis.

Propugnator Fidei,

Impugnator infidelitatis.

Prædicator Evangelicæ Veritatis,

Idolorum destructor,

Electum a Patre æterno instrumen-

tum propagandæ divinæ gloriæ,

Fidelis imitator, & socius JESU

Christi Filii DEI,

Tuba resonans S. Spiritus,

Columna Templi DEI,

Lux Paganorum,

Magister credentium,

Speculum veræ pietatis,

Dux in via virtutum, & Christianæ

perfectionis,

Exemplar Apostolici spiritus & fan-

ctitatis,

Lumen cæcorum,

Pes claudorum,

Auxilium naufragantium,

Salus ægrotantium,

Fugator Dæmonum,

Vita mortuorum.

Cujus potestati obediunt mare, &

tempestates,

Cujus imperia venerantur cuncta

elementa,

Prodigiorum Thaumaturge,

Ora pro nobis.

Re-

Refugium miserorum, Ora pro nobis.
 Gaudium afflictorum,
 Orientis splendor,
 Pignus resurrectionis ad vitam gra-
 tiæ & gloriæ,
 Tabernaculum incorruptionis,
 Ærarium divini amoris.
 Gloria Societatis JESU,
 Legate Apostolicæ Romanæ Sedis,
 Pauperrime Xaveri,
 Castissime Xaveri,
 Humillime Xaveri,
 Crucis Christi, ac laborum pro
 Christo cupidissime Xaveri.
 In salutem proximi vigilantissime
 Xaveri,
 Suavissime Xaveri,
 Gloriosissime Xaveri,
 Animarum & divini honoris Ze-
 lator ardentissime,
 Angele moribus, & vita,
 Patriarcha affectu & studio curan-
 di populum DEI,
 Propheta dono, & spiritu,
 Apostole dignitate, & merito,
 Doctor gentium potens in multifario
 sermone, & opere,
 Confessor virtute, & vitæ profes-
 sione,
 Virgo animo, & corpore,

Ora pro nobis.

In quo uno aliorum Sanctorum merita
ex divina benignitate veneramus,
Ora pro nobis.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
Parce nobis Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
Exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi,
Miserere nobis.

Christe audi nos, &c.

Pater noster, &c.

ψ. Et ne nos inducas in tentationem.

℣. Sed libera nos a malo.

ψ. Ora pro nobis S. Francisce Xaveri.

℣. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

Oremus.

DEUS, qui Indiarum gentes beati
Francisci prædicatione, & mira-
culis Ecclesiæ tuæ aggregare voluisti,
concede propitius, ut cujus gloriosa
merita veneramus, virtutum quoque
imitemur exempla. Per Dominum
nostrum, &c.

Commemoratio ad S. P. Ignatium.

Antiph. Constitui te hodie super gen-
tes & regna, ut evellas, & destruas,
& disperdas, & dissipes, & ædifices, &
plantes, *Jerem. I.* ψ.

ψ. Inveni Filium Jesse virum secundum
cor meum.

℞. Qui fecit omnes voluntates meas,
Actor. 13.

Oremus.

DEUS, qui ad majorem tui nominis
gloriam propagandam, novo per
Beatum Ignatium subsidio militantem
Ecclesiam roborasti, concede, ut ejus
auxilio, & imitatione certantes in
terris, coronari cum ipso mereamur in
coelis. Qui vivis, & regnas, &c.

ORATIO.

Pro eligendo vitæ statu, singu-
lis diebus Communionis, aut
quotie iteranda.

OMnipotens, æterne DEUS! qui me
ad imaginem & similitudinem tuam
ex nihilo condidisti, ut te reverear, lau-
dem, tibi que in eo vitæ statu ferviam,
in quo certo salvus fiam; *Da mihi se-
dium tuarum assistricem sapientiam, mit-
te illam de sedibus sanctis tuis, & a se-
de magnitudinis tuæ, ut mecum sit, &
mecum laboret, ut sciam, quid accep-
tum sit ante te. Scit enim illa omnia,
& intelligit: & deducet me in operibus
meis*

meis sobrie. Quis enim hominum poterit scire consilium DEI? aut quis poterit cogitare, quid velit DEUS? Cogitationes enim mortalium timida, & incerta providentia nostra. Difficile estimamus, quae in terra sunt; & quae in prospectu sunt, invenimus cum labore. Quae autem in caelis sunt, quis investigabit? sensum autem tuum, quis sciet? nisi tu dederis sapientiam, & miseris Spiritum Sanctum tuum de altissimis: & sic correctae sint semitae eorum, qui sunt in terris, & quae tibi placent, didicerint homines. Sap. 9. Concede proinde mihi misericors DEUS, quae tibi placita sunt, ardentem concupiscere, prudenter investigare, veraciter agnoscere, & perfecte adimplere; ad laudem & gloriam tui ordina statum meum, & quod a me requiris, ut faciam, tribue, ut sciam. Et da exequi, sicut oportet & expedit animae meae.

ORATIO.

Ad boni consilii Matrem.

O Sanctissima, & humani generis amantissima Virgo! in cujus tutela & protectione omnem post DEUM salutis meae spem collocavi; tu nosti intima cordis mei: scis, quod a primo ratio-

tionis usu mecum creverit, & adoleverit filialis erga te fiducia; cui etiamnum innixus tot inter salutis pericula, velut parvulus ad sinum Matris confugio! Recordare, ô pia! ô dulcis Mater! quoties animam meam, ejusque salutem æternam tibi commenda verim nunc, cum de statu vitæ deligendo delibero, tuos misericordes oculos ad me converte; huc, illucve titubantem gressum dirige; in hac caligine versanti lumen accende, quo illustratus DEI, unigeniti Filii tui, tuamque circa me voluntatem agnoscere, ac eum vitæ statum, in quo ille me salvandum prævidit, eligere, ac consequi possim. En ego me in tuam, Filii tui manum, & sanctissimam voluntatem ex toto corde resigno, fiat de me, & in me, & circa me voluntas vestra, sicut in cœlo & in terra.

ORATIO

Ad Sanctum Angelum Custodem.

O Sancte Angele DEI, mei amantissime! cui me, cursumque peregrinationis meæ divina bonitas commisit, tuo instinctu statum, in quo me DEUS salvare decrevit, agnoscere, & amplecti statuo, quia tamen in negotio hoc
 tam

tam arduo viribus meis diffido; tibi me, meamque deliberationem ex toto committo. Tu me dirige, ac Coangelorum tuorum pro me affectum, & opem impetra, qui custodes sunt eorum, quibus me in deliberatione facienda tradidi, ut horum ductu securus ad metam peregrinationis meæ pervenire valeam.

ORATIO

Ad SS. Ignatium & Xaverium.

O Magni animarum Directores, & spiritum Discretos SS. Ignati & Xaveri! qui directione & intercessione vestra innumeris cœli semitam ostendistis; videtis me de statu vitæ eligendo sollicitum, ideo ardentissimum vestrum animas salvandi zelum imploro, ut in hoc maximo æternitatis beatæ negotio, auxilio consilioque vestro, ac apud DEUM intercessione mihi assistatis, quatenus eum vitæ statum eligam, & obtineam, qui sit ad DEI Domini nostri gloriam, proximi ædificationem, & animæ meæ salutem, quam unice desidero, mihi utilissimus. Quid enim prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur.

Adde Pater & Ave.

ACTUS VIRTUTUM

THEOLOGICARUM.

Actus Fidei.

Credo in Deum vivum, & verum, triinum, & unum, Creatorem, Redemptorem, & Sanctificatorem meum, Remuneratorem bonorum, & Vindicem malorum omnium. Credo, & confiteor fidem illam Sanctissimam, quam JESUS Christus docuit, quam Apostoli prædicarunt, quam Sancta Romana tenet Ecclesia. Et in hac Sancte potestor me vivere, & mori velis, quia tu DEUS summe verax, & sapiens illam revelasti, qui es prima, & infallibilis veritas.

Spei.

SPero in misericordia tua infinita, o DEUS auxiliator unice, & potentissime corporis, & animæ meæ! & in pretiosissimo sanguine JESU Christi Salvatoris mei, quod remissurus mihi sis omnia, & singula peccata totius vitæ meæ, & daturus vitam æternam; quia promisti, & es omnipotens, ac fidelis in adimplendis promissis tuis,

Charitatis.

A Mo te mi DEUS! propter te ipsum, & summam tuam bonitatem, propter quam dignissimus es amari super omnia. Utinam te possem amare omni illo ardentissimo amore, quo te amant, & in æternum amabunt omnes Angeli, & Beati in cælo, cum quorum amore conjungo imperfectum amorem meum.

Contritionis, & Propositi.

EX hoc purissimo tui amore, vehementer doleo, quod te amantissimum DEUM meum unquam offenderim. Abominor, detestor, execror, & retracto omnia, & singula peccata totius vitæ meæ; non solum ideo, quia a te justissimo peccatorum vindice puniri promeritus sum, sed vel maxime ideo, quia te summum bonum offendi. Utinam facere possem, ut nunquam te offenderissem! Malo deinceps pati adversa, omnia, & etiam mori, quam te, o amantissime DEUS! ullo peccato, præsertim gravi, offendere.

Desiderii suscipiendi Sacramenti.

DEsidero mi DEUS! ad te finem ultimum meum pervenire, teque
æter.

æternum frui; & idcirco firmiter statuo cum tua gratia me sæpius velle pie suscipere Sanctissima Sacramenta pœnitentiæ & Eucharistiæ, idque præcipue in hora mortis meæ: quod ut fiat, oro te per vulnera, & sanguinem Domini nostri JESU Christi, Amen.

NB. Benedictus XIII. 1728. 15. Januarii elicientibus hos actus concessit 7. annorum indulgentias; elicientibus vero quotidie per mensem, ac semel accedentibus ad Sacram confessionem, & Communionem, concessit indulgentias plenarias pro quovis mense, & pro hora mortis.

P R A X I S

Ad recte instituendam de vitæ statu eligendo deliberationem utilis & necessaria

MONITUM I.

Deliberans Divinum imploret auxilium.

I. **C**UM deliberandum sit diu, quod statuendum est semel, pro hac deliberatione sanctius facienda devotiones variæ instituantur juxta consilium

filium Confessarii v. g. ad Beatam Virginem, S. Angelum Custodem, SS. Ignatium, Xaverium, Aloysium, aliosque SS. Patronos.

2. Et quia DEUS est, qui operatur omnia in omnibus, dividens singulis prout vult. 1. Cor. 12. Spiritus Sancti gratia toto hujus delibrrationis tempore frequenter æque ac freventer erit petenda.

3. Quia vero *in malevolam animam non introibit spiritus sapientiae, nec habitabit in corpore subdito peccatis*, puritatem conscientiae conservare oportebit, ne unquam graviore noxa anima lædatur, ad quam conservandam frequens eris in sacro tribunali, & in sumenda Sanctissima Eucharistia; utraque proderit ad augmentum gratiae divinæ, ac superni luminis, pro quo agimus, impetrationem.

4. Diebus Sacrae Communionis una ex considerationibus infra positis assumenda erit, quæ deliberanti suggeret materiam, circa quam versari debet deliberatio. Determinandum proinde tempus aliquod ab aliis occupationibus vacuum, in quo consideratio recollecta mente legatur, & ruminetur. Nec dubitandum, quin DEUS sit ei ad cor locuturus, suamque,

quis eligendus sit vitæ status, voluntatem significaturus.

5. Deliberanti laborandum erit divinam voluntatem, & status sui agnitionem per bona opera impetrare. Quæ autem & qualia suscipienda cuivis in particulari sint, ejus fervori ac Confessarii directioni committendum. Illud omnibus commune esse debet, ut opera ordinaria, & alias consueta pietatis officia, preces matutinæ & vespertinæ cum quotidiano examine conscientiæ, auditio Missæ, Corollæ marianæ, aliarum Orationum recitatio, libri spiritualis lectio, cultus SS. Patronorum, usitatæque mortificationes non solum non omittantur, sed fiant cum omni diligentia in Domino.

MONITUM II.

Deliberans eligat prudentem Directorem.

OMnibus suadetur, ut habeant constantem animæ suæ arbitrum, & in via spirituali directorem, qui in deliberatione bene peragenda maxime necessarius est; via hæc plurimis subjecta erroribus sine tali duce vix rite peragetur, sic licet Christus Saulum ad Apostolatam

vocasset, jussit tamen, ut Ananiam adiret, a quo intellecturus esset, quid eum facere oporteret?

Sicut navis in procelloso mari non alteri quam perito navarcho tuto committitur, ita quo animarum tractandarum peritiorum elegeris directorem, tanto securius deliberatio tua procedet. Certum est enim, quod non omnes Confessarii parem spirituum discretionem habeant; proinde si sapias, animam tuam tali committe, qualem Spiritus Sanctus suadet: *Consiliarius tibi sit unus de mille Eccli. 6.* Electio directori deliberationis faciendæ intentionem aperiat, directionem petat, ejus se precibus commendat, ac vicissim DEUM oret, ut suam sanctam voluntatem per hoc instrumentum significare dignetur.

Promittat ei sinceritatem & filialem confidentiam in rebus ad animæ negotium pertinentibus, uti etiam fidelem eorum observantiam, quæcunque suaserit. Conscientia erit directori penitus aperta; quanto enim deliberantem intimius noverit, tanto facilius diriget; unde valde consultum, ut is apud directorem generalem de tota vita confessionem deponat.

Quia vero status electio etiam ab aliis
 icircumstantiis pendet: v. g. cujus genii,
 ngenii, valetudinis, virium, propen-
 sionis &c. deliberans fit, expedit de his
 pariter duci suo notitiam dare, nisi eam
 prius habuerit.

Hæc cum in sacro tribunali tractari
 non possint, adeundus per vices erit
 director, ex quo deliberans facile in-
 telligat, quo loco aut tempore id com-
 modius fieri possit. Suadetur etiam,
 ut deliberans Confessario facultatem tri-
 buat, ut in ordine ad faciliorem me-
 lioremque directionem etiam notitia per
 confessiones accepta uti possint, in con-
 siliis sibi extra confessionem dandis.

Ab eodem direttore consilium petat,
 quas mortificationes, preces, aliaque
 pia opera peragere possit, ut ex his ipsis
 operibus ob hunc demissionis actum,
 quo suum alieno subjicit, majus meritum
 habeat.

Sine directoris judicio deliberationem
 non concludat, minus circa hanc vel
 etiam aliam rem votum emittat. Ne
 plurium sed unius tantum directioni ani-
 mam suam committat; plures medici
 plus obfunt infirmo, quam profint,

Considerationes a Deliberante
diebus maxime Communionis
attente perpendendæ.

CONSIDERATIO I.

Vocatio debet esse a DEO.

DEUS ex pura sua bonitate, & in te amore creavit te, & ideo te creavit, ut ad cœlum pervenires: *Ille vult omnes salvos fieri* 1. Tim. 2. Hoc, quantum ex parte sua est, intendit quidem efficaciter, sub conditione tamen: si homo eum vitæ statum, quem ipse unicuique ad salutem designavit, elegerit; si fecus faciat, optima hæc DEI voluntas non adimplebitur, Quis vero ille status sit? quem DEUS unicuique constituit, in quo salvandus vere sit, nemo hominum assequi potest, sed est arcanum DEO reservatum: *Domini est dirigere gressum* Prov. 5. Ignotum autem hunc statum DEUS esse voluit, ut ejus dominium semper agnosceremus, ac salutem nostram in timore, & tremore operemur Phil. 2. Rogari vult magnus hic dominus, ut suam nobis voluntatem

tem aperiat, vult, ut cum Propheta clamemus: *Loquere domine! quia audit servus tuus*; vult, ut gloriari possimus: *Dominus solus Dux meus fuit* Deut. 12. Hæc illa est polaris stella, quam in hoc procelloso vitæ mari fluctuantes si respiciant, secure ad portum felicitis æternitatis cursum promovent. Vide, mi Adolefcens! quanti quamque solliciti plenum momenti negotium sit vitæ status electio; huc itaque spes, huc preces dirigendæ.

2. Qui hanc circa se DEI voluntatem scire optat, innocens vivat; nam *DEUS peccatores non audit* Luc. 18. Quis prudenter a DEO lumen ac donum vocationis sperare possit, si ejus offensam non curet? Optima ad DEI voluntatem intelligendam via est, vita immaculata: per hanc, qui se filium DEI constituit, hujus DEUS indubitate curam geret, eamque majorem, quam pater ullus aut mater unigeniti sui curam gerere possit. Tali non obscure vocationem intimabit; diriget vias ejus: *Justum enim, deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit ei regnum DEI*. Qui vitam ducit innocentem, nihil dubitet, quin divinam circa se agniture sit voluntatem; ut in charta nec-
dum

dum fordidata facilius est scribere, ita in corde nullis adhuc gravioris delicti sordibus inquinato promptius Spiritus S. sensa sua inscribere consuevit.

3. Motivum, quo deliberantis animus huc vel illuc flecti debet, DEUS esse debet; creatus est homo propter DEUM, ut non erret, pariter vocari debet a DEO, id est, ad DEUM tendere propter DEUM. *Omnia enim propter semetipsum operatus est Dominus.* Heu quam procul, quam toto cœlo errat, qui in deliberatione carnem & sanguinem, parentes, & cognatos, aut amorem proprium, non DEUM quærit. Fatuos ignes sectatur, quisquis causas attendit temporales, in avia & devia abripietur. Anima tua æterna cum sit, nisi æternis nitatur causis, quietem non inveniet; DEUS solus debet esse centrum nostrum. Vide Adolescens! quam caute procedendum, ne gemere fero cogaris: *Ergo aberravimus in via veritatis Sap. 5. frustra pacem in ullo statu inveniemus, nisi DEUM quæramus: inquietum est cor nostrum, dicit S. Augustinus, nisi requiescat in te, imo non solum pacem animi non inveniemus, sed cruces innumeras, perpetuam amaritudinem, id est infernum*

ante infernum experiemur. Dic itaque cum S. Ignatio :

Affectus.

Suscipe Domine universam meam libertatem. Accipe memoriam, intellectum, atque voluntatem omnem, quidquid habeo, vel possideo, mihi largitus es: id tibi totum restituo. & tuæ prorsus trado voluntati gubernandum. Amorem tui solum cum gratia tua, vocationem meam manifestante, mihi dones, & dives sum satis, nec quidquam ultra posco. Avarus sim, si tu mihi **DEUS** ! mihi non sufficis; quidquid quæro, aut desidero, tu solus es. **DEUS** meus mihi omnia ! modo te illuminante sciam, quid placitum sit ante te Domine ! quid me vis facere ? cæcus ego sum, da Domine ! ut videam.

CONSIDERATIO II.

*Deliberans indifferens sit, est
necesse.*

ICum vocatio nostra a DEI nutu & arbitrio pendeat, hoc ut certius assequamur, necesse omnino est, ut
deli-

deliberationis voluntas nullam in partem inclinata, fit prorsus indifferens, & bilancis instar, neque ad unam, neque ad alteram partem plus propendeat, ad id solummodo eligendum, & exequendum parata, quidquid intellexerit DEUM velle. Qui seu inclinatione levi, seu parentum imperio jam determinatus esset, is tentare potius DEUM, quam deliberare videtur. Constituit quidem DEUS varietatem statuum, sed non quilibet cæco impetu est appetibilis, verum prout ad ultimum finem, id est, cælum obtinendum proficuis esse possit. Status isti tam variï secundum se indifferentes sunt, nec boni, nec mali, ideo ad eorum usum indifferentes nos esse oportet; non secus ac viator ad quamcunque semitam tendendam paratus est, seu dura sit, seu mollis, modo ad terminum deducat. Viatores sumus, ad Patriam tendimus; nullus proinde status propter se, verum ille præ aliis appetendus, qui nos certius in patriam deducet. Et licet ex tot statibus unus altero melior & perfectior appareat, non sequitur, quod illum continuo sine speciali DEI ductu eligere possimus; illud expendendum, non quis status ratione sui, sed quis

ratione deliberantis melior & accomodatior fit; alias facile fieret, ut impotabilia quis, & viribus suis majora in humeros assumeret: sicut æger sanari volens non eam illico medicinam sumit, quæ in se pretiosior, sed quam malo, quod patitur, magis aptam esse intelligit.

2. Frustra nitimur contra torrentem: frustra beneplacitum nostrum divino præferre contendimus. *Omnis plantatio, quam non plantavit Pater meus cælestis, eradicabitur Matth. 15.* Frustra parat Jonas fugere in Tharsis, quem DEUS in Ninive destinavit. Frustra Paulus parat ire in Damascum, ut Ecclesiam persequatur, quem DEUS Jerosolymas ire, ac gentium doctorem constituit. Non sperandus est successus, ubi contra, vel præter DEI nutum status assumitur. Nisi DEUS vocationis tuæ principium sit & finis, adire illum DEO permittente poteris, sed in ruinam & præcipitium tuum, idque & temporale & æternum. Ille Dominus est, nos servi; Creator ille, nos creatura. Si de opere a se facto pro libitu disponit artifex, quanto magis nos, qui opus manuum DEI sumus, ejus, qui creavit nos, placito permittere debemus.

mus. Absit a te Adolefcens ! ut tuam feceris voluntatem. Pessimus manductor est voluntas propria, ducit ad interitum, cæca est. *Cesset voluntas propria, & infernus non erit* S. Augustinus.

3. Quisquis in electione status suo sensu ducitur, aut humanis nititur consiliis & respectibus, animi quietem non habebit, jure semper dubius, quem talis electio sit finem fortitura ? præterquam enim, quod nemo in sua causa possit esse judex, quot non sub placido etiam mari latent pericula, quot tristissimi plane casus nos expectant ? quos cum mens humana videre non possit, quam misere nos ipsi præcipitamus, si *os Domini non consulimus*. Hinc multi homines lamentorum pleni, dum statu suo non contenti vetera damnant consilia ; inanes inter querelas vitam trahunt, semper afflictæ ; bis miseri, quod & hic omni solatio privati sînt, & in aperto insuper salutis periculo versentur. Proinde, mi Adolefcens ! illum solum in electione tua tu sequere, qui solus novit, tibi quid expediat ad salutem.

Affectus.

Domine DEUS! tu solus es, qui nosti, quid mihi tam in tempore, quam æternitate certo sit profuturum. Tu solus es, cui tuto me totum confidere possim; nemo hac in re bonus, nisi solus DEUS; mendaces filii hominum. Tu solus es, cui electionis a me bene vel male factæ rationem redditurus sum. Tu solus, qui salvare potes animam meam; in te proinde solum conjicio oculos meos, ad te solum spem meam dirigo, me totum Voluntati tuæ plene resigno. Paratum cor meum DEUS, paratum ad faciendas justificationes tuas.

CONSIDERATIO III.

Deliberans in electione curam anime habeat.

I quanti pretii sit, o Adolescens! anima tua, facile percipies, si perpenderis, quanti eam Christus fecerit? pro qua non terram, non hominem, non mundum, sed plus his, nempe summi infiniti pretii sanguinem & vitam dedit; hujus proinde animæ tan-

to pretio redemptæ salutis reliqua omnia posthabenda. Si opibus abundes, emineas, dignitatibus, delitiis diffluas, quid hæc tibi omnia, & quamdiu prodesseñt? si cum his anima tua in salutis discrimine versaretur. Hæc prima deliberanti fit tessera: *Quid prodest homini, si mundum universum lucretur, anime vero sue detrimentum patiatur.* Matth 6. Jacturam rei pati, tolerabile est, errare in negotio, veniam meretur; ast error ille, qui animæ ruinam concernit, nec revocari, nec ullo unquam conatu, vel impendiis ullis corrigi potest. O Adolescens! si animæ tuæ pulchritudinem, immortalitatem, pretium agnosceres, quanta cura ejus salutem in tuto locare satageres: *Quam dabit homo commutationem pro anima sua.* Attende itaque, quid eligas? si sapias, illud elige, quod animæ tuæ vides esse consultissimum.

2. Non frivolum illam cognitionem in animum admitte: *In quolibet statu possum salvari: posse salvari, & certo salvum fieri, heu quantum distant?* nullus est in inferno, qui non potuisset salvari, suntne tamen salvati? Hocci- ne foret animam tuam curare, si ejus salutem casui, fortuito eventui com-

mitteres? cum in tua sit potestate eandem in tutiori collocare. Si plures tibi animæ forent, amissa una, eiset forte ignaviæ tuæ venia danda, nunc vero, cum unica sit, cum tua sit, cum in ejus felicitate tuum bonum æternum sit, nisi eam securissimam reddas, ne tu hominum non tantum ignavissimus, sed insanissimus es. Ejus salus e manibus tuis, & negotiatione repetetur: tibi dicetur: *Redde rationem villicationis tuæ.* Domus, quam incolis, non est tua; pecunia, quam possides, non est tua, nec vestis, quam gestas, est tua; anima sola tua est: illa omnia te deserent, nihil eorum te sequetur ad æternitatem, præter animam; hujus proinde Adolescentens principem curam gere.

3. O quantam homines corporis sui curam gerunt? quam solliciti, ut huic nihil desit, quam providi, ut ab incommodis omnibus, taceo periculis, præservetur; in ejus valetudinem profunduntur opes, in sustentationem expenditur omnis substantia: & nunquid anima plus est, quam corpus? illa est portio quædam divinitatis, hoc terra & lutum? illa est SS. Trinitatis imago, hoc brutalibus obnoxium cupiditatibus; immortalis illa est, & cum DEO

in æternum duratura, hoc proximum corruptioni; & ubi cognitiones nostræ, ubi consilia? ubi corpus pasci possit, attendimus, animæ securitatem minus expendimus. Vide, Adolescens! qualis amentia? statum eligere, ut vivere possis, nec curare, ut bene vivere possis.

Affectus.

DEUS, qui animam meam ad imaginem tuam creasti! tibi pro hoc thesauro tam pretioso gratias ago immortales; quia tamen hanc animam meam, id est imaginem tuam, & pretiosissimi sanguinis tui pretium e manibus meis repetes, si eam, quod absit, perderem. Da proinde Domine! ut animæ meæ dignitatem intelligere, pretium æstimare, ac eam illius curam habere possim, ut ad beatissimam tui visionem aliquando venire mereatur. Sit anima mea in manibus, in oculis meis semper, sit vero maxime nunc, ut eum vitæ statum eligam, per quem æternum bene sit animæ meæ.

CONSIDERATIO IV.

Deliberans in electione status mortis sit memor.

Est inevitabile DEI decretum, quo statutum est omnibus hominibus *Jemel mori* Heb. 9. Ex hac certitudine sequi debet hæc conclusio : ergo & tu, mi Adolefcens! *Dispone domui tuæ, quia morieris* 4. Reg. 20. Nunc cum de statu vitæ deliberas, ita de domo, id est, corpore & anima tua dispone, ut bene, facile, secure, moriaris. In morte primum optare, in quo statu voluiffes vivere, cum definendum est vivere, ferum nimis est. Nunc igitur oculos aperi, perpende, quid fit mors? a rebus nempe omnibus feparatio: feparaberis a parentibus, cognatis, amicis, notis; nihil hi omnes te juvare, nec momentum adjicere vitæ tuæ poterunt, imo naufeabunt ægrum, fugient graveolentem, & mortuum fepulchro inferre properabunt. Vide, quid proderit eum, quem hi fuadent statum eligere. Quid fi mors effet repentina? quod tam facile deliberanti evenire potest, quam certum est eam quotidie plurimis obtingere credisne

tu in quovis te statu salvari posse, licet repente moriaris? non credo te ita præfidentem fore: eum proinde præ reliquis statum elige, in quo etiam in morte improvvisa securior esse queas de salute.

2. Omnem quidem eadem lex mortis tangit, sed heu! quam dispar est conditio mortem obeuntium! horreo cogitare: quam dura, quam infelix eorum mors futura sit, qui sui & DEI obliti, vitam suam vanitatibus & sceleribus addixerunt. *Vae vobis! viri impii, qui dereliquistis legem Domini Eccl. 41. Si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra.* Quam læta vero, quam tranquilla erit mors eorum, qui eam vitæ fœditam mature elegerunt, in qua non solum DEI legem servarunt, sed & multa bona opera morti præmiserunt. *Timenti Dominum bene erit in extremis, & in die defunctionis sue benedicetur Eccl. 1.* Nunc mi Adolefcens! dum deliberas, in manu tua positum crede, num mortem peccatorum pessimam Psalm. 25. an pretiosam in conspectu Domini mortem Sanctorum eius Psalm. 115. eligas. Qualis vita, mors est ita.

3 Perpende jam , in quo statu tibi mors beatior obtingere possit ; non vero velim tibi persuadeas , te nisi religionem ingrediaris , feliciter mori non posse : si enim vere a DEO ad statum sæcularem vocatus es , medias inter mundi procellas ad semitam felicis æternitatis securus pervenies ; econtrario vero si vocantem ad religionem DEUM renuisti , ne mortem speres beatam & tranquillam. His perpensis fac ea , quæ moriens facta fuisse voles : elige tanquam moriturus.

Affectus.

Domine vitæ ac mortis ! tuo beneficio vitam hanc debeo , quam tamen ad nutum tuum restituere debebo ; quando autem , & quo mortis genere id præstare cogar ? in tuo stat arbitrio. Tu es Dominus meus ! fiat de me , de vita , & morte mea voluntas tua. Hanc in contestationem dominii tui , & subjectionis meæ , de manu tua , quandocunque libuerit , libenter acceptabo. Unum hoc per bonitatem tuam suppliciter rogo , ut *moriatur anima mea morte Justorum !* Psalm. 23. quia vero hæc ab electione vitæ

vitæ maxime pendet, dirige consilia mea, ut eum mihi statum eligam, in quo felicem mortem obtineam, & post hujus miseræ vitæ peregrinationem requiescam in pace.

CONSIDERATIO V.

Deliberans de extremo Judicio cogitet.

I *ET* post hoc Judicium: Heb. 9. Post mortem severissima de omnibus totius vitæ momentis, de actionibus etiam minimis, de verbis, & cogitationibus singulis reddenda est ratio; & ab eo Judice, qui etiam in Angelis reperit pravitatem; inevitabilis & immutabilis audienda est sententia. Hæc cogitatio eum timorem incussit Hieronymo, ut ex ejus vehementia fateri cogeretur: *Sive comedam, sive bibam, semper in auribus sonat meis terribilis illa vox: Surgite mortui, venite ad judicium.* Hæc vox tot nobilissimos adolescentes abstraxit a matrum ulnis, ex aulis evocavit ad asceteria, a vanitate coëgit ad religionem. Hæc vox tibi, o Adolescens! justam debet facere sollicitudinem, ut eum vitæ statum ineas, in quo tolerabi-

rabilius speres iudicium. *Si iustus viæ salvabitur, peccator ubi parebit* 1. Petr. 4. qui te iudicabit Dominus est, qui nec prævenitur gratia, nec misericordia flectetur, nec pœnitentia ibi amplius mitigabitur; cuius irati vultus ita terribit omnes, ut præ illius horrore diduri sint montibus: *Cadite super nos, & vallibus, operite nos* Luc. 23. qui te iudicabit, DEUS est, qui te creavit, qui te redemit, qui tibi legem tulit, qui te ad certum vitæ statum actu per inspirationem suam vocat: cave, ne renuas vocanti DEO. Non iudicabit te homo. non pater, aut mater: cave horum suasioni DEI consilia postponere.

2. Nunc tibi deliberanti DEUS relinquit iudicium; ita fer tu sententiam, ut DEI iudicium præ oculis habeas; certus, quod de hac ipsa electione rationem DEO sis redditurus: an supernaturali ex motivo, an humanis impulsus rationibus eam feceris? an hominum potius placita, quam DEI consilia sis secutus? an plus de animæ bono, quam sensualitate corporis fueris sollicitus? Præter hoc perpende mi Adolescens! quod & boni & mali in iudicio sint comparituri. Sine differentia *iustum & impium iudicabit Dominus* Eccl. 3.

Si

Si bonus es, eum statum ini, in quo bonus manere possis; ita lætus iudicium expectabis, si vere in peccatis DEUM in vindictam provocasti, is tibi vitæ status arripiendus, qui fit status pœnitentiæ, ut in eo per austeritates pro peccatis tuis satisfacias, ac a futuris lapsibus depravatam naturam vigiliis & inedia coerceas.

3. De quibus autem dabis Adolefcens! rationem? 1. De corpore, an illud voluptati, an DEI & proximi obsequio impenderis? de sensibus omnibus, quomodo iis juxta vel contra DEI legem usus vel abusus sis? 2. Reddes rationem de animæ tuæ donis, de ingenio, talentis, an eadem per socordiam sepelliveris? an ad DEI gloriam, bonum publicum impenderis? Si ita: habes quod gaudeas, audies enim: *Euge serve bone, & fidelis!* Sin minus: iram DEI provocabis; cui enim plus datum est, plus ab eo repetetur. 3. Reddes DEO rationem de tot gratiæ donis, tot perceptis Sacramentis, Divinis instinctibus, admonitionibus sacris, bonis aliorum exemplis, si his forte contemptis ad vanitatem, ad tua desideria te convertisti. Vide, mi Adolefcens! ne sua DEUM expectatione prives? mature perpende, & fac, quod DEUS vult.

Affectus.

O Domine! Judex vivorum & mortuorum, coram cujus tribunali mihi quoque comparendum erit, ut recipiam, prout gesserō in corpore, sive bonum, sive malum; & ideo fragilitatis meæ conscius totus contremisco, ac ut iram tuam effugiam, sollicitus ad laboro. Tu Domine adjuva conatum hunc meum, ut eum vitæ statum, te illuminante, nunc eligam, in quo de dictis, & factis meis faciliorem tibi reddere possim rationem. Tuum hac in electione iudicium, non hominum placitum sequi mihi est statutum, non timebo eos, qui ad sequiora invitant, sed eum timebo, illius instinctus observabo, qui me iudicabit.

CONSIDERATIO VI.

Deliberans inferni pœnas perpendat.

I. **A**D inferni atrium, Adolescens! tantisper te loca: vide tenebras illas, in quibus infelices animæ æternum errant, nunquam exitum reperturæ. Audi sletum & dentium stridorem, ubi ingemiscunt, & nemo miseretur; ejulant, & nemo necitur, lamentantur; & nemo exaudit

audit. Tange ignem, qui non extinguitur, qui lucet ad dolorum augmentum, ut videant, unde doleant. Experire foetorem: & ubi hæc sensibus explorasti; examina te, an non tu peccati consuetudinem inferni pœnas sis commeritus? Si ita, profecto nullus tibi status nimium durus, aut austerus videri debet: & quidquid molestiarum, mortificationum in quocunque statu occurrit, in comparatione pœnarum, quas pati oporteret in inferno, delitiæ sunt. O felix commutatio! si gravissimis totius vitæ miseriis, difficultatibus, pœnitentiis redimi possit vel minimus dolorum illorum intolerabilium inferni, *ubi quærent homines mortem, & non invenient, desiderabunt mori, & mors fugiet ab eis* Apoc. 9.

2. Dum deliberas tecum Adolescens! & a temetipso resolutionem quæris, de æternitate, velim, ut cogites, nec prius inde cogitationes evoces, quam resolutionem status feceris: perpende, quidquid in mundo est, modicum & perbreve esse, quid quid post hanc vitam futurum est, æternum esse; pondera hinc breve, inde æternum; breve incommodi, æternum gaudii; quemcunque statum elegeris, perbreve quid est, sed
ab

ab hoc brevi longa pendet æternitas. Ex bona electione felix, infelix ex mala sequetur æternitas.

3. Magnum DEI beneficium est, quod sceleratis infernum sit comminatus. Hauriret homo iniquitatem, sicut aquam, nisi justus hic metus concupiscentias coereret, & ignis æternus turpes ignes extingueret, *Gratia DEI est*, ait S. Chrysof. *quod fide credamus gehennam, omnes eo ituri, nisi crederemus.* Utere hoc DEI beneficio Adolefcens! crede infernum, & eam deliberationi tuæ coronidem impone, ne te pœniteat in æternum. Nullus nunc arderet in inferno, si vitæ statum electurus consilium ab inferno petiiffet. An non mente captum hunc judicares? cui offerretur posse quinquaginta annis ad suum gustum vivere, modo hora prius in clibano ardente uri sustineret, si contractum hunc inire vellet: & quomodo statum eliges, in quo aliquot annis voluptatibus indulgere possis, sed ex quo abeundum sit ad ignes æternos.

Affectus.

O Mi Domine! quis timor & horror artus meos occupat, dum vel cogito pœnas inferni, ubi eheu tot miris,
veris

veris tamen modis, tamque atrocibus & horribilibus cruciantur animæ ad cœlum ex mente tua destinatæ, nunc æternum perditæ. O Domine! non finas me nunc in electione status errare; da, ut tenebræ inferni me illuminent, ignis ille meum teporem accendat, gemitus illi me doceant, quid eligendum mihi sit in tempore, ne gemam in æternitate. Hic semel errasse, est æternum periisse. Non sim ex infelicissimis illis mercatoribus, qui pro modico vendam æternitatem, quæ me vel felix, vel æternum infelix expectat. Nihil hic datur medium. Tua me DEUS gratia regat, ne in re tanta turpiter aberrem, erroremque meum gemere cogar in æternum.

CONSIDERATIO VII.

Deliberans Cœlum consulat.

I **A** Nima hominis eo fine a DEO creata est, ut cœlum obtineat; hinc si sanæ rationi conformiter vivere vult homo, omne ejus desiderium, cura & sollicitudo eo ferri debet, ut animam suam salvet; hoc obtento est felicissimus, sine hoc miserrimus. Cœlum est omnis boni possessio, gaudium sine mœrore, requies sine labore, fanitas

nitas absque languore, spes sine amittendi periculo, abundantia sine defectu, vita sine morte, beatitudo sine calamitate, perpetuitas sine metu. Estne aliquid, quod præterea optare possit homo? & hoc tibi DEUS destinavit Adolefcens! huc ut venias, contemne viliora. Mater Machabæorum sic filios suos ad mortem animavit; *Peto nate! ut Cælum aspicias* 2. Mach. 7. cujus aspectus ad terrenorum fastidium movit innumeros, ad fortia quæque audenda imbellibus etiam animos addidit. Tu qui deliberas, cælum aspice, nec diu te dubitare finet, eam tibi eligendam esse vitæ methodum, quæ te sit illuc securissime deductura.

2. Quanti putas constat cælum? si nescis, quanti cælum sit venale, Apostolos, Martyres, Eremitas confule; confule veritatem æternam: nunquid oportuit Christum pati, & ita intrare in gloriam suam Luc. 24. pati eum oportuit in fama, pati in animo & in corpore; pati a Judæis, pati a discipulis, pati a DEO Patre. Si eum oportuit pro cælo pati, quomodo tu per rofas & libertatem, per abundantiam & honores te illud obtenturum speres? quid ergo tu pro cælo facies? quem vivendi modum eliges? Non est e terris

mollis ad astra via: *regnum celorum vim patitur, & violenti*, id est, qui concupiscentiis suis vim inferunt, *rapiunt illud*. Da te ipsum, & cœlum habebis.

3. Omnes quidem creati sunt ad cœlum; tamen heu! pauci sunt, qui eo perveniant: certissima sunt, quæ sacra scriptura docet: *multi vocati, pauci electi*; & unde tanta hominum infelicitas? in promptu causa est: *arcta via, & angusta est semita, quæ ducit ad cœlum, & pauci sunt, qui inveniunt eam*. Matth. 7. quia vel sine ulla, vel sine debita deliberatione vitæ statum eligunt: non quem æternæ rationes, sed humanæ considerationes suadent; ideo pauci electi. Quære tu melius iter ad cœlum Adolesceus! in tua nunc illud est potestate: prout statum eliges; ita cœlum vel obtinebis, vel amittes. Vide, ne pro vitro adamantem, pro crepundiis cœlum, pro momento perdas æternitatem.

Affectus.

O *Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria Domini Psalm. 83.* Ideo DEI bonitate creatus sum; ideo tam copiosa fuit redemptio mea;

ideo ad veram fidem vocatus, in DEI agnitione & timore educatus sum; ideo hæc a DEO talenta naturæ gratiæque tam liberaliter consecutus; ideo usque ad hoc momentum in vita conservatus sum, *ut tandem salvus fiam.* O magna DEI erga me dignatio, cœlum mihi, modo ultro velim, offerentis! sed quid juvat ad cœlum vocari, nisi detur illud consequi: nunc tempus est eo iter arripiendi. Tu Domine dirige gressus meos, intellectum instrue, move voluntatem, ut eam arripiam vitæ semitam, quæ me ad cœlum, quo unice aspiro, certo deducat.

CONSIDERATIO VIII.

Mundus, Caro, Dæmon, ut hostes bonæ deliberationis fugiendi.

I IN sanctum Augustinum de statu vitæ deligendo deliberantem, & ad viam cœli aspirantem insurgebat caro, ut ipse fatetur, intentidem clamans: *sic nos deseris Augustine?* Idem hodie quoque deliberantibus accidere solet, dum hi nempe in consilium coram DEO mortem, iudicium, infercœlum, æternitatem, incorruptos plane iudices advocant; his se miscet caro, & *concupiscit adversus spiritum; repugnat*

gnat legi mentis ; miscet se mundus :
venite , invitat , fruamur bonis , quam-
diu sunt ; coronemus nos rosis , antequam
marcescant : circuit dæmon , præsentia
 obtrudit , occulit futura , ut in sua de-
 liberantem retia alliciat. Et quid pes-
 simi illi consultores tibi suggerunt ?
 voluptatem ? imaginarium bonum , quod
 vix esse incipit , jam definit , & mo-
 mentum gaudii amaritudinis torrente
 compensat ; & tamen heu ! quot tam ex-
 cordes reperiuntur mortales , ut in sta-
 tus electione constituti harum cupidi-
 tate se turpissime seduci patiantur. Aperi-
 oculos Adolefcens ! fraudes vide , cave
 unquam eo amentia delabaris , & ita
 terrenis inhæreas , ut dicere cum im-
 piis velis : *cælum cali domino , terram*
autem dedit filiis hominum : pecudum hic
 non hominum sensus fit.

2. Non minus fallax mundus deli-
 berantium oculos fascinat , ac objecta
 rerum abundantia divitiarumque , vel in
 re affluentia , vel in spe cupiditate ,
 illaqueare adlaborat. Periculosa plane
 tentatio ! hæc juvenem illum Evan-
 gelicum a Christo vocatum tristem af-
 fecit : *erat enim habens multas posses-*
siones Matth. 19. Quid prodest arca
 plena pecuniis , si conscientia sit inanis
 virtutibus ? bona vis habere , & tu bo-

nus non desideras esse? quid prodest diviti omne, quod habet, si DEUM, qui omnia dedit, non habet? cui unquam mors ob divitiarum abundantiam pepercit? stulte! si hac vel postera nocte animam tuam a te repetat Creator, quæ parasti, cujus erunt? quid si cum Epulone, qui induebatur bysso & purpura, epulabatur quotidie, audire debeas? *Fili! recepisti bona in vita tua.*

3. Vaferrimus pariter animarum nostrarum hostis dæmon in ruinam nostram semper sollicitus excubat, in deliberatione de statu vitæ constitutos gravius premit, dum uniuscujusque mores, & inclinationem examinat, & qua parte debiliorem reperit, illic infestat. Huic religionem suadet sub specie boni, quem ad sæculum vocatum videt, ut in interitum præcipitet. Illi sæculi delicias repræsentat, quem scis religioni a DEO destinatum, ut æterna excidat salute. Cave hujus consilia; quia invidet cœlum, quo ipse excidit; invidet Christo gloriam, quam ipsi præstare recusavit; & cum ob arrogantiam cœlum amiserit, pariter de statu vitæ deliberantes spiritu superbix imbuere solet. Exempla te Adolescens terreat, terreat æterna veritas, eumque delige statum, quem elegisse nec æternitate tota te pœniteat.

Affectus.

Vide me miserum Domine ! ut navis
 variorum ventorum potentia nunc
 huc, nunc illuc impellitur ; sic anima
 mea diversis agitata desideriis, quem
 secura petere possit portum, ignorat :
 ideo ad te magne DEUS preces, ad
 te oculos meos converto, & cum flu-
 ctuantibus olim discipulis tuis clamo :
 Domine salva nos, perimus ! caligo
 mihi lumen eripit ; varia varias in
 partes motiva impellunt : hinc pyratae
 salutem meam infesti terrent, inde Sirenes
 dulce canentes invitant ; quo vela
 vertam ? Ad te Domine vota mea con-
 verto : tu deliberationis meae cymbu-
 lam dirige : tu mihi consilio & auxilio
 si ades, illico fiet tranquillitas magna.
 Sine tuo Numine nihil est in homine.

**CONSIDERATIO IX.
 ET ULTIMA.**

*Amor Divinus sit deliberantis
 regula.*

Perpende Adolescens ! quomodo,
 quam tenere, quam sollicitè,
 quam sincere, quam constanter te dile-
 xerit, & diligat DEUS tuus : creavit

te, cum non esses; corpus dedit integrum, vires bonas, sensus vivaces: creavit hominem; sui imaginem animæ tuæ impressit; in fide salvificæ educavit, cœlum tibi præparavit, sanguine te redemit; contulit ingenium tam nobile; inter tot pericula conservavit immunem; quod nunc vivas, quod sanus sis, nunquid DEI beneficium est? quid denique habuisti hactenus boni, aut etiamnum habes, quod non accepisti a DEO? & quid retribuis pro omnibus, nisi ut redames amantem DEUM? totum ille se pro te dedit, *exinanivit semetipsum formam servi assumens.* Quot vulnera tulit, quot sanguinis guttas fudit, tot ille linguis tui amorem profitetur, & ad reciprocum sui amorem invitat. Et tu tam durus & excors eris, ut eum non diligas, qui prior dilexit te? Si diligis, eum statum delige, in quo sincerius DEUM diligas. Dic cum Augustino: *Amor meus, pondus meum, eo feror, quocunque feror.*

2. *Nemo potest duobus Dominis servire; unum enim odio habebit, & alterum diliget; frustra te torques; non potes DEUM simul, & te ipsum amare: vel solus amandus est, vel non amatur. Diliges DEUM tuum, clamat*

amat verus amor, *ex toto corde tuo, ex tota anima tua, & ex totis viribus tuis.* Marc. 22. Si toto corde non amas, nihil amas. Zelotypus DEI amor est, parem non patitur, corrivalem non admittit, totus vult cor tuum possidere. *Minus te Domine amat, qui aliquid amat, quod propter te non amat.* S. Augustinus. Nec difficile tibi esse potest DEUM amare, hujus amore reliqua omnia dimittere, quando in eo bona omnia cumulatissime reperies; hinc si amas, dives es; huic vivere si eligis, felix es.

3. Quid est DEUM amare, nisi idem cum illo velle? Ubi voluntatum est diversitas, ibi mutuus amor esse non potest: idem velle, idemque non nolle veri amoris caracteristica est. Ille vere DEUM amat, qui plena voluntatis suæ in Divinam resignatione dicit cum Apostolo: *Domine! quid me vis facere?* vis scire, an ames DEUM Adolescens! tua deliberatio te docebit: qua promptitudine DEUM intus moventem sequeris, tantum amas. Cor suum DEO subtrahit, qui illud ad hujus vocantis nutum obdurat: *Oves meæ vocem meam audiunt:* audi, quid in te loquatur Dominus? redi ad cor, ausculta, quid a te DEUS velit.

Affectus.

O Ignis! qui semper ardes, nunquam extingueris! o amor! qui semper uris, & nunquam tepescis! ecce cor meum! cor tepidum! cor ambiguum! accende illud, ut te incessanter amet; trahe illud, quo tu vis, in funiculis charitatis; ut diligam te DEUS meus, adjutor meus, amator meus! diligam te dono tuo, modulo meo, minus quidem justo, sed plane non minus posse meo: amo & amabo te, licet, quantum debeo, non possim: non possum tamen ultra, quam possim; potero plus, cum tu plus donare dignaberis; nunquam tamen prout dignus es amari. Amo te, sed & proximum propter te; tui & hujus amore statum eligam, in quo ego cum pluribus amem te, & ita nunc amare incipiam, ut nunquam desinam.

**Responsiones ad quæsitæ, quæ
juvant ad directionem Adole-
scentis in deligendo vitæ statu.**

QUÆSTIO I.

AN expediat Adolescenti cito, an matura jam ætate de statu vitæ deliberare?

1. Deliberationem de statu vitæ differre, fraus est dæmonis, volentis impedire salutem hominis; ideo hic animæ hostis ingerit metum erroris, quod Adolefcens rem tantam, quanta est electio status, non satis penetrare possit.

2. Vocatio non est tam labor nostri iudicii, quam gratia & donum DEI, dona vero innocentibus facilius largitur DEUS; quo innocentior es: tanto certius in te operatur Spiritus Sanctus; quo plus maturefcunt iuvenes, tanto majus periculum est amittendæ innocentia, præstat prævenire, quam præveniri.

3. Si parvuli possunt arti pictoriæ applicari: cur non etiam liceat se disponere ad aliquem statum?

4. Multi vellent in altioribus scholis aliquem statum amplecti, sed non possunt; quia pravis moribus assueverunt; qui si mature de hoc statu cogitassent, quem nunc appetunt, melius se tam virtuti, quam studiis applicuissent.

5. DEUS multos a teneris vocavit, ut testatur Evangelium de adolescente Luc. 10. imo quosdam statim a primo usu rationis ad certum statum determinavit. Sic S. Thomas 14.

ætatis anno, S. Aloysius 13., S. Benedictus 12. religionem ingredi statuerunt, & nullus horum erravit.

6. *Non amat tarda molimina Spiritus Sancti gratia.* Moras suadere solet diabolus, ut auferat deliberationem. Non est bonum signum in adolescente, si quo tendat, interrogatus, semper respondeat: nescio.
7. Si satis maturus es, ut scias graviter peccare, & possis, si velles, viam ad infernum eligere; cur non etiam satis te maturum judicas, ut viam ad cœlum invenire, & eligere possis.
8. Non dicas: DEUM jam scire, quid ex te fiet; te curam hanc illi relinquere: hæc quippe dicere præsumptio est.
9. Fugiendi præprimis adolescentibus ii, qui suadent: ut se occultent; stabili confessario non utantur; caveant eos, qui ipsis vellent consilio adesse; ne se præcipitent in electione status; adhuc satis temporis futurum: qui hæc juvenibus in ruinam salutis ingerunt, videant, quomodo DEO respondebunt.

QUÆSTIO II.

Q Uæ dispositio requiratur ad deliberationem de statu vitæ?

1. Requiritur præprimis conscientia a peccato gravi munda: nam *in malevolam animam non intrabit Spiritus Sapientiae* Sap. 1. Habitus pravi peccatorum prius debent exui, antequam deliberatio instituat.
2. Pro hac puritate conscientiae conservanda suadetur deliberantibus, ut sæpe confiteantur, & communificent.
3. Cum vocatio sit donum DEI, ideo pro ea impetranda rogandus est frequenter DEUS, non tantum tempore communionis, aut auditionis missæ, sed domi etiam jaculatoriis precibus, dicendo v. g. *DEUS in adiutorium meum intende: loquere Domine, quia audit servus tuus. Veni Sancte Spiritus &c.* hi affectus sæpius iterandi.
4. Implorandum auxilium B. V. MARIÆ boni auxilii matris; hinc in facello aliquo coram ejus imagine sæpius hoc negotium commendandum, uti & S. Angelo Custodi, aliisque SS. Patronis.
5. Adhibendæ aliquæ mortificationes, cujusque statui præsentis accommodatæ, aliaque pia opera cum consilio confessorii.
6. Juvit etiam multos lectio spiritalis libelli, per quam sæpe DEUS vocationem aperuit.

7. Adeundus sæpe durante deliberatione etiam extra confessionem est animæ tuæ director. Sic Christus Saulum ad Ananiam, Beata Virgo Aloysium ad confessorium misit; si huic status animæ tuæ notus non esset, prodesset ei totam conscientiam vel per confessionem generalem, vel extra hanc, per modum dandæ rationis conscientiaæ aperire.
8. Instinctus, quos sentit, motiva, quæ incidunt pro hoc vel illo statu occurrentes in charta notet, ut eas conferre cum confessario, & sic facilius deliberationem finire possit.

QUÆSTIO III.

Qui sunt scopuli deliberationis?

1. Dæmon sciens a bona status electione salutem hominis pendere, omni modo laborat impedire deliberationem. Persuadet deliberanti, ut se DEO committat, jam illum scire, quid te fiet? quasi DEUS non exigeret nostram cooperationem, quam tamen ad salutem nostram requirit.
2. Scopulus est inveterata persuasio, vel affectio ad certum statum, quem vel convictu, vel alicujus persuasione quis elegit; nocet hæc deliberationi, quæ indifferentiam requirit.
3. Est

3. Se permittere parentum dispositioni, & voluntati, non est semper tutum; nam tu DEO dabis rationem, non parentes; hi te non salvabunt.
4. Periculosum est de tempore ad tempus differre deliberationem. Negotium enim animæ ac æternitatis omnibus aliis præponendum est. Hac dilatione quærit dæmon, vel ut occasio status, ad quem a DEO destinaris, ingrediendi elabatur, vel ut pravis habitibus afuescas, & sic impediaris a statu, in quo salvari deberes.
5. Juxta quamlibet obviam inclinationem, quam deliberans sentit ad aliquem statum, eundem amplecti, non est consultum; sed an hæc inclinatio sit juxta DEI voluntatem, an sit rationi conformis, debet examinari. Examina proinde spiritus, an a DEO sint.
6. Cogitare, quod quis possit in quolibet statu salvari, est se periculo salutis exponere; posse salvari, non est certo salvari. Etiam qui damnati sunt, potuissent salvari, nunquid salvabuntur?
7. Timor, se posse errare in electione status, vanus est: vel enim adest justa timoris causa, vel nulla? si nulla: imprudens timor est; si adest prudentiores consule.

QUÆSTIO IV.

AN parentes & cognati de statu vitæ consulendi?

Lex naturæ & præceptum DEI jubent parentibus amorem, reverentiam, & obedientiam exhibere; adeoque non tibi author sum, ut hos in negotio deliberationis plane prætereas: sed morigeri filii est, parentes quoque in consilium vocare, ita tamen, ut DEI voluntatem voluntati eorum semper præponas, & si quid DEO contrarium fuaserint, secure recede, & DEUM sequere. Hinc

1. Status electio ita cuique propria est, ut deliberaturus imaginari sibi debeat, ac si nihil in orbe existeret præter se & DEUM, non audienda ulla vox, nisi DEI.
2. Si sunt parentes aliqui & cognati, qui statum suadent, in quo est spes promotionis, divitiarum &c. suum non tuum quærunt bonum.
3. Æger volens curari, non vocat factorem, sed medicum; ita animæ suæ salutem quæsiturus non debet in deliberationem cognatos admittere, quia: *animalis homo non percipit ea, quæ sunt spiritus.*
4. Si sentis stimulos ad religionem, cur sæculares hac de re consulere oporteret?

- teret? quid illi hac de re intelligunt qui toti sunt in appetitu temporalium?
5. A te DEUS, & non a parentibus aut cognatis, si male elegeris; rationem exiget.
 6. Sancti Thomas, Aloysius, & innumeri alii, in electione status voluntati divinæ parentes postposuere.
 7. Ut tuis bene sit, cur tu te velis animæ periculis objicere? ut tui cognati magis optimam habeant hæreditatem, ut facilius accomodentur; frivolæ hæ sunt considerationes: quid hæ tibi prodesse, si tu perires?
 8. Si consiliarium quæris; nullus tibi potest esse fidelior, quam qui non tua, sed te; imo non te, sed animam tuam diligit. O utinam pauci sint, qui vel parentum suasu, vel cognatorum hortatu vocationem veram negligentes, beatam æternitatem perdiderunt, illud a DEO sibi exprobrari audientes: *Vocavi te, renuisti, ego quoque in interitu tuo ridebo.*

QUÆSTIO V.

Quæ sunt signa vocationis Divinæ?

1. *Probate Spiritus, si ex DEO sint*; Joa., 2
Nec enim omni instinctui credendum, neque cuncta desideria, quæ bona esse censentur, sunt opere exequenda; cum sæpe

sæpe dæmon se possit in angelum lucis transfigurare.

2. Si ab ipsa pueritia diu & constanter sentiatur affectus ad aliquem statum, idque maxime sub oratione, & pietatis exercitiis.
3. Si talis instinctus veniat cum animi pace & lætitia; & in longiori ejus cogitatione gustum & consolationem sentiat.
4. Si sentiat sibi in animo quasi promitti vires ad perferendum omnia onera & incommoda illius status, addique spem ad vincendas impugnationes tum dæmonis, tum aliunde occurrentes.
5. Si rationes sibi objectas facile solve-
re possit, nec aliorum dissuasiones multum curet, nec moveatur in oppositum aliorum exemplis.
6. Inclinationo ad aliquem statum non necessario debet esse valde vehemens, sed sufficit, ut sit talis, ut adverti possit. Errant proinde, qui credunt se non vocari, nisi quasi ardeant præ desiderio alicujus status, aut vehementer se impelli sentiant: quod licet aliquando faciat DEUS, plerumque tamen non facit.
7. Si ratio suadeat statum aliquem, & voluntas quasi reluctetur, absque ulla positiva ratione, sed solum ex aliquo metu.

metu, vel naturali irresolutione, præ reliquis est certius signum veræ vocationis; nam signum est, quod inter se pugnet bonus & malus spiritus; talis vocatio est constantior; affectus enim facile mutatur, ratio semper manet: Christus juxta Patris vocationem, & voluntatem inchoandæ passionis *cœpit pavere, tædere, & mœstus esse*, nihilominus ab executione voluntatis divinæ non recessit, sed se ad eam adimplendam animavit, dicens: *surgite, eamus*. Ita decet eum agere, qui ratione convincitur, quæ DEI sit voluntas, licet natura & sensualitas, abhorreat.

His rite perpensis, scire debes tres esse in orbe status; sæcularis nimirum, ecclesiasticus, & religiosus: in quorum uno te DEUS salvum vult; horum itaque adolescens commoda & incommoda, quæ tibi proponam, perpende accuratius, ut videas, quis status tuæ naturæ, tuis viribus magis fit accomodatus.

Considerationes pro statu sæculari.

1. **P**Otest quis etiam in sæculo certo salvari; tot sancti & sanctæ vixerunt in sæculo, & nunc in cælo sunt.
2. Videtur in sæculo facilius obtineri posse

posse falus, quam in statu ecclesiastico vel religioso; quia quædam his reputantur in peccata, quæ sæcularibus sunt licita. Nec tam severam DEUS a sæcularibus exigit rationem, quam a religiosis & ecclesiasticis, qui sunt altioris status.

3. In sæculo bene vivere est majoris meriti, ob majorem difficultatem salutis, & plura pericula, quæ debent superari.
4. Non est in statu sæculari tantum periculum incontinentiæ ob occasionem matrimonii, *Præstat autem nubere, quam uri*; maxime cum per ingressum religionis vel status ecclesiastici non exuatur caro & sanguis, nec dæmoni ablata sit potestas hos etiam gravissime tentandi.
5. In sæculo multa bona possunt fieri, quorum non est occasio in religione, ut sunt eleemosynæ, & alia opera misericordiæ corporalis; fundationes, peregrinationis &c.
6. In sæculo est spes prudens vitæ longioris, cum vires non atterantur jejuniis, mortificationibus &c.
7. Christiana educatio prolium est res ingentis apud DEUM meriti, propter quam DEUS matrimonium ad Sacramenti dignitatem evexerat.

Considerationes contra statum sæcularem.

1. **I**N mundo sunt innumera salutis pericula, tot obvia malorum exempla, tot peccatorum illicia.
2. Divitiæ, voluptates carnis & sensuum, deliciæ in cibo & potu, honores vani sunt & breves, *momentaneum, quod delectat, æternum, quod cruciat.*
3. Innumeræ sunt in mundo cruces, & si quid gaudii sentiunt sæculares, centuplo dolore compensant, nec habent media has cruces generose sufferendi.
4. Si pauper es, quanta sollicitudo & labores sunt, victum & necessaria pro te, pro tuis conquirendi? Si dives es, quæ non cura, ut augeantur; qui metus, ne improvise aliquis casus infaustus tibi, tuisque accidat in temporalibus?
5. Continuæ cum aliis competentiæ; dum quisque alterum vult officio, honore, favoribus apud altiores excellere: quod si non succedat, quot disgustus, quæ simultates, odia, & perpetua inquires.
6. Cura perpetua rerum temporalium ita totum occupat hominem, ut vix etiam per mensem semel occurrat feria de **DEO**, rebus divinis & animæ salute cogitatio.

7. Matrimonium, quam est dura servitus? quot non conjugia plena rixis, & contentionibus? nullus infernus peior muliere litigiosa.
8. Mors sæcularibus accidit difficillima ob deferendas opes, liberos, aut conjuges: hæ cogitationes ita mentem in morte occupare solent, ut feriam animæ curam impediant.

Considerationes pro statu Ecclesiastico.

1. **S**Tatus Ecclesiasticus est dignior tam sæculari quam religioso; eo quod ad hunc regimen Ecclesiæ pertineat. Hinc tot privilegia huic statui collata sacris canonibus.
2. Occasio multorum bonorum operum, quæ potest facere Ecclesiasticus, exercendo ex officio zelum animarum per conciones, catecheses, administrationem Sacramentorum, assistentiam moribundorum; nam *divinorum omnium divinissimum est DEO cooperari in salutem animarum.* S. Dionysius.
3. Habet etiam occasionem illius charitatis, quæ æquiparatur martyrio, si vel in peste, aliisque morbis contagiosis infirmis morbum contrahat, ex quo moriatur: *maiores charitatem nemo habet, quam ut ponat animam suam*

suam pro fratribus suis. Hæc est perfectissima Christi imitatio, qui pro salute nostra mortuus est.

4. Spes est per virtutem, & scientiarum eminentiam promotionis obtinendæ ad Archidiaconatus, Decanatus, Præbendas canonicales, Infulas &c.
5. Præceptum Domini est succurrere parentum necessitati: quod facilius in ecclesiastico, quam alio statu fieri potest.

Considerationes contra statum Ecclesiasticum.

1. **D**ignitas status Ecclesiastici parit obligationem vitæ perfectioris & exemplaris, cui si non satisfaceres, quam gravis culpa apud **DEUM**, quod scandalum apud homines?
2. Cura animarum, quam ex obligatione justitiæ habent ecclesiastici Curati, magnum secum fert animæ suæ periculum; nam e manu tua repetet **DEUS** animas ovium subditarum, si his malo exemplo præeas, aut ex ignorantia & negligentia non rite instruas. 3.
3. Quid si proventus ecclesiasticos superfluos, qui in pia opera expendi deberent, in lautitias, luxum, vel in superbiam fovendam cognatorum dispenses?
4. Finis status ecclesiastici est cura animarum

marum: quid, si absolutis etiam jam studiis in civitatibus commodam quæras vitam, agendo unius juvenis præfectum, aut nobilis œconomum, ubi interea tot animæ a DEO tuæ curæ destinatæ pereunt, quam rationem DEO reddes, qui finem non adimplet?

Considerationes pro statu religioso.

1. **R**eligiosus status perfectior est sæculari, docente ipsa divina veritate: *Si vis perfectus esse, vade, vende omnia, quæ habes, da pauperibus, & veni, sequere me.*
 2. **DEUS**, qui mentiri nequit, non quomodocunque, sed jurato religiosis cœlum promittit: *Amen, Amen dico vobis, omnis, qui reliquerit patrem & matrem &c. propter me, centuplum accipiet, & vitam eternam possidebit.*
 3. In religione absunt salutis pericula, & peccandi occasiones, ac scelerum illicita. Quæ habentur in sæculo vitia carnis per castitatem, ambitio per obedientiam, appetitus opum per paupertatem emendantur.
 4. In religione sunt plurima salutis media, uti regulæ, vigilantia superiorum, assidua Sacramentorum frequentatio, exhortationes, exempla;
- libro-

librorum spiritualium lectio quotidiana, frequentes corporis mortificationes, meditationes &c.

5. Qui religionem ingrediuntur, consequuntur integram remissionem peccatorum tota vita commissorum, non secus, ac si recenter baptizati essent, ita docent SS. Patres.

6. Religiosus, quanto magis liber est a curis terrenis, tanto melius potest tota mente, & ex integro se impendere obsequio & amori DEI, expeditius vacare orationi, magisque animæ suæ salutem providere.

7. Religiosus vivens sub directione superiorum semper potest esse certus se facere DEI voluntatem: *Qui vos audit, me audit.*

8. Mors, quæ aliis hominibus tam gravis, religioso facilis est; tum quia rebus omnibus jam prius valedixit; tum quia habet solatium ex vita in obsequio DEI transacta, ob quam certum sibi cælum expectat in mercedem.

9. Quodlibet opus etiam ex se indifferens fit meritorium ob obedientiam.

Considerationes contra statum religiosum.

SI vis esse bonus religiosus, res est nimium difficilis: si malus, religi

D

gi

giosus non es nisi veste, nec hujus præmia & merita obtinebis.

2. Intolerabilis videtur illa propriæ voluntatis & libertatis abdicatio per votum obedientiæ, maxime si es capitis durioris, naturæ præfervidæ, nisi totus in alienum hominem muteris.
3. Castitas perpetua, quam difficilis, forte multis moraliter impossibilis; maxime si fuerint consuetudinarii, quomodo perpetuo domabunt concupiscentiam naturalem? nunquid *melius est nubere, quam uri* 1. Cor. 7. Si quid peccetur contra castitatem, est insuper sacrilegium contra votum.
4. Paupertatis votum exspoliatur hominem rebus omnibus, quod si non servetur, est peccatum.
5. Continua solitudo & vita claustralis parit tædium, & alit melancholiam.
6. Peccata religiosorum sunt graviora: *Cui plus datum est, plus requiretur ab eo.*
7. Abdicare se pro tota vita omnibus bonis, commoditatibus in victu, loco habitationis, focis, amicis, parentibus, voluptatibus licitis, honoribus, & dignitatibus mundanis, fama, nobilitate, res plena est difficultatibus.
8. In religione multi vivunt cum pœnitentia; cuperent non intrasse, vel
etiam

etiam aliis disuadent voce exemploque : quam melius talibus fuisset, si nunquam religiosi facti essent.

His bene examinatis, si te, adolescens! ad statum ecclesiasticum vocatum sentias, vide, ut incommodis horum statuum occurrere possis, ne, dum in horum aliquo statu salvari cupis, non bene obfirmatus in æternum pereas. Quod si vero altius progrederis, tibi status religiosus præplacet, sequentia quæ sita ulterius perpende.

QUÆSTIO I.

QUæ religio præeligenda? Si adolescens ad religionem se vocatum sentiat, non autem se determinare possit, quam in particulari ingredi debeat?

R. 1. Multi se determinant ad statum religiosum, in hoc dubii, qui eligendus. Pro quo lumine ulterius DEI voluntas precibus & piis operibus exquirenda.

2. Cæteris paribus eligenda est religio, quæ est perfectior; nam in omnibus, quod optimum censemus, eligimus.

3. Non eligenda, quæ in se perfectissima, sed quæ deliberantis naturæ, talentis, qualitatibus est optima.

4. Vide, quæ religio sit DEO gratior, ubi possint fieri plura bona, ubi occa-

fio actionum heroicarum, & laborum insignium pro gloria DEI præstandorum.

5. Non attendendum, ubi sit victus lautior, splendidior vestitus, major, vivendi commoditas : hæc bonus religiosus in postremis habet.
6. Non ideo amplectenda religio, quod eam parentes aut cognati suadeant, nisi idem etiam DEUS suadeat : qui propter hominem religionem intrat, graviter errat.
7. Ingredi velle religionem spe promotionis secuturæ, vel appetitu majoris libertatis, vanitas est.
8. Vide, in qua religione sit major votorum observantia, accuratior disciplina domestica, major regularum observatio, major superiorum vigilantia, vel ubi boni promoveantur, mali contemnantur.
9. Vide, ubi magis exulet ambitio, quæ maximorum dissidiorum est mater : ubi vigeat major unio & concordia ; *ubi enim pax, ibi DEUS.*
10. Ea demum appetenda, in qua sperare possis admissionem ; nec tamen esto pusilanimis : *si DEUS dedit velle, dabit & perficere.*

Dum hæc consideras, illud præprimis attende, ne vel a notitia vel affe-

Aut religiosorum te duci sinas, sed rationes bene pondera, quid tibi expediat.

QUÆSTIO II.

AN vocatus ad religionem possit vocationem non sequi?

1. Etsi vocationem non sequi juxta mentem Doctorum, non sit peccatum simpliciter; eo quod vocatio non sit præceptum, sed consilium; *si vis perfectus esse Matth. 19.* Si tamen quis agnoscat vocationem hanc esse in remedium suæ fragilitatis ad salutem, talis sub peccato obligatur ad vocationem implendam. *Aliqui sunt, dicit S. Gregorius, qui, nisi omnia relinquunt, salvari apud DEUM nullatenus possunt.*
2. Qui consilium vocationis non sequuntur, plerumque non salvantur. Prævidit enim DEUS, te in his v. g. circumstantiis peccaturum; ideo te vocavit, ne pecces: quia vero vocanti non respondes, peccabis; & peribis.
3. DEUS minatur omnibus vocationem respicientibus *Prov. 1. Vocavi te, & renuisti, ego quoque in interitu tuo ridebo.*
4. Qui gratiam vocantem DEI negligit, meretur, ut alias gratias ei DEUS subtrahat, unde fit, ut talis æternum pereat.
5. *Nemo mittens manum ad aratrum & respiciens retro, aptus est regno DEI.*

Ut vocationem sequi signum est præ-
destinationis ad cœlum; ita eam ne-
gligere signum est reprobationis.

QUÆSTIO III.

AN adolescenti vocato ad religio-
nem executio vocationis differenda?

1. Qui sponte sua differunt vocationis
executionem, plerumque perdunt;
hæc DEI pœna est. Si aliquando vis
religionem ingredi, cur non modo?
Si non modo, forte nunquam.

2. Certo sibi persuadeat, qui executio-
nem vocationis differt, maximis se
esse expositum damnis; differre enim
est, non velle; ideo Chrysoftomus
dicit: *Teporis initium est hæc dilatio,
& ultimum demonis diverticulum, ut
pro crastinatione sensim fervor intepe-
scat, sicque diabolus facilius eum ple-
ne ab hac mente retineat.*

3. Tu non es Conciliis & omnibus Do-
ctoribus sapientior, qui docent posse
quemvis 15. ætatis anno elapso, etiam
invitis parentibus, religionem ingre-
di. Certe scriptura teste: *Bonum est
viro, cum portaverit jugum ab adoles-
centia sua Thren. 3.*

4. Non dicas: juvenes non intelligunt,
quid ipsis conducibilius fit, nec scire
possunt, an vocatio sit a DEO &c.

Qui

Qui enim hodie nescit, quomodo post annum resciet, ubi erit peior, & gratia DEI indignior?

5. *Ætas*, quo minor, eo aptior est instructioni; sicuti etiam in omnibus artibus cito juvenus applicatur, ut eas tanto perfectius assequatur.

6. Si juvenes diutius maneant in sæculo, cum ceræ mollis instar omnem figuram recipiant, facile malis consuetudinibus assuescunt. *Ætas* illa ab anno 15. ætatis usque ad 25. summis exposita est periculis.

7. Si Anselmus dicit: *Qui juvenes ingrediuntur, sunt similes Angelis, nunquam lapsis, qui nesciunt, quid sit corruptela, ita religioni assuescunt, ut vix ullam difficultatem sentiant.*

8. Gratius DEO donum est, si id, quod offertur, sit purum adhuc & innocens; ideo dicit: *sinite parvulos venire ad me* Marc. 10. Crederesne eum esse humanum, qui te donare vellet flore marcido, fructu putrido? nec tu te DEO offerre debes integritate jam deflorata, mente infecta.

QUÆSTIO IV.

AN adolescens ad religionem vocatus parentibus consensum negantibus obedire teneatur?

Si

Si parentes rationabiliter sint invitati, quod v. g. sint in extrema paupertate, aut graves orirentur dissensiones &c. teneris eis obsequi; hinc aliquæ religiones non suscipiunt juvenes, donec consensum a parentibus obtinuerint: quod si vero nulla ratione habita resisterent,

1. Natura indidit quidem affectum tenerum erga parentes; sed præceptum DEI jubet majorem exhiberi DEO!

Qui amat patrem & matrem plus quam me, non est me dignus Matth. 10.

2. Parentes pro te judici non respondebunt, si vocationem ejus negligas; tui loco nullus infernum intrabit.

3. Sed mater, dicis, nimium contristabitur: respondet Climacas: *Melius est contristari parentes, quam contristari DEUM: fleant illi, modo gaudeant Angeli, fleant illi potius nunc, quam tu feras in eternum.*

4. Sed DEUS jubet, dicis, parentibus obedire. Ita, si nihil contra DEI voluntatem jubeant. Recte Bernardus: *Sola causa non obediendi parentibus, DEUS est. Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, non est me dignus. Matth. 8.*

5. Certa est omnium doctrina, posse filium post 15 ætatis annos, invitari etiam parentibus, ingredi religionem, & qui

talem impedit, injuriam facit, nisi extrema parentum necessitas aliter præcipiat.

6. Perpende dictum S. Hieronymi Epist. 1. *Licet parvulus e collo pendeat nepos, licet sparso crine, & scissis vestibus ubera, quibus te nutriebat, mater ostendat; licet in limine pater iaceat: per calcatam perge matrem, siccis oculis ad vexillum Christi evola. Solum pietatis genus est, in hac re esse crudelem.*
7. Si te parentes impedire vellent, tu eorum iram & affectus moderate feras, rationes oppone objectionibus, calumnias cum demissione excipe, aliorum intercessione conare eos flectere. Sæpe parentes ideo repugnant, ut videant, an ostendas constantia tua veram vocationem.
8. Parata habe, quæ objectionibus reponas, v.g. dicat Pater: durum esse sibi filio privari. Responde: DEUS dedit Filium Unigenitum pro nobis, & quidem ad mortem tam acerbam. 2. Si Imperator filium vocaret ad suum obsequium, nunquid eo parens privari vellet, cur in DEUM fit minus humanus. 3. Filius magis est DEI quam parentis: quid si filius globo, aut alio casu moreretur?

Frivolæ Objectiones Adolescentum ad religionem vocatorum diluuntur.

OBJECTIO I.

Multi in religione non perseverarunt, fors & ego non perseverabo?

R. 1. Vana hæc obiectio est, nunquam a DEO separaberis per regressum, nisi tu ipse volueris; DEUS nullum deserit, nisi, a quo prius deseritur.

2. Si multi non perseverarunt, certe incomparabiliter plures perseverarunt: cur timeam potius paucorum, quam plurium exemplum?

3. Qui dedit velle, dabit & perficere; facienti, quod est in se, DEUS non denegabit gratiam.

4. Potuerunt hi & hæ, qui te fuerunt minus apti; cur tu non possis?

5. Si times, te non perseveraturum, nullum deberes statum amplecti; quia nullus est status, qui non aliquibus male cesserit.

6. Dic proinde: *In te Domine speravi, non confundar in æternum.* Projice te in sinum ejus providentiæ: nisi sciret tibi expedire hanc vocationem, non illam tibi dedisset.

O B J E C T I O II.

Possum mundum affectu relinquere.

R. 1. Deserere opes affectu, & non re, vix est possibile; eo ipso, quod te resolvere non possis ad eas res deserendas, satis ostendis, quanto in eas affectu ducaris.

2. DEUS tibi vocationem ingerendo, voluit a te non solum affectu, sed re ipsa mundum & omnia, quæ in eo sunt, desereri.

3. Relinquere opes, honores affectu bonum est; sed nunquid easdem non solum affectu, sed re ipsa relinquere melius est? cur id amor DEI non possit in te efficere, qui propter te non solum affectu, sed re ipsa cælum, & in mundo honores, opes &c. deseruit?

O B J E C T I O III.

Aliqui religiosi male vivunt in religione, fors & ego?

R. 1. Nunquid plures bene vivunt? cur te paucorum exempla invitent?

2. Religiosus status laudabilis manet, licet aliqui sunt in eo imperfecti: etiam in schola Christi repertus est Judas.

3. Nullus in orbe status est, in quo DEUS non permittat aliquos labi. Ecclesia DEI sancta est, & tamen multi in ea male vivunt.

4. Si male aliqui vivunt in religione, nunquid plures sine comparatione male vivunt in sæculo? cur igitur sæculum religioni præferre poteris?
5. Si aliqui male vivunt, illi de se **DEO** reddent rationem; non tu de illis.
6. Qui in religione male vivunt, signum est, quod in sæculo male vixerint, nec rite deliberaverint; de **te** autem meliora suppono.

